

Marszałek Województwa
Kujawsko-Pomorskiego
Piotr Całbecki

Toruń, 21.10.2025 r.

TR.0003.11.2025

Dot. KS-II-S.0003.9.2025

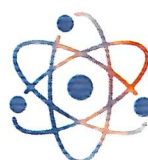

Pan
Radosław Kempinski
Radny Województwa
Kujawsko-Pomorskiego

Szanowny Panie Radny,

w odpowiedzi na czwartą część interpelacji Pana Radnego w sprawie połączeń autobusowych uruchamianych w zastępstwie pociągów, na podstawie postanowień art. 23 ust. 8 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2025 r. poz. 581), uprzejmie informuję, co następuje.

Organizacja transportu publicznego musi odbywać się na podstawie i w granicach prawa. Idea skomunikowania autobusów z pociągami zakłada, że będą to przewozy uzupełniające się, zapewniające możliwość przesiadki i korzystania ze wspólnego biletu. Na dzień dzisiejszy krajowe ustawodawstwo nie zapewnia takiej możliwości – dla tych dwóch gałęzi transportu są różne katalogi ulg ustawowych, co więcej, nawet w autobusach ulgi podzielone są według charakteru przewozów – inne dla komunikacji zwykłej, przyspieszonej i pospiesznej (vide art. 1a-art. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego – Dz. U. z 2024 r. poz. 380). Po wtóre, autobus nie może czekać na opóźniony pociąg – godzinę odjazdu określa rozkład jazdy – bez czasowej tolerancji (zarówno opóźnienia, jak i przyspieszenia zagrożone są sankcjami finansowymi, określonymi w załączniku do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2024 r., poz. 1539 z późn. zm.). Należy też wskazać, że linia wojewódzka to linia wykraczająca poza obszar powiatu (art. 18 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy). To oznacza, że pasażer musiałby pokonywać najpierw komunikacją

2025 ROKIEM
LUDZI NAUKI
Z KUJAW I POMORZA

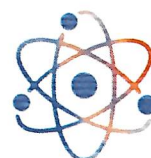
autobusową kilkanaście-kilkadziesiąt km, aby potem kontynuować podróż pociągiem. Dowóz do kolei w większości przypadków byłby raczej zadaniem gminnym lub powiatowym. Kolejowa komunikacja zastępcza jest rozwiązaniem o charakterze czasowym. Art. 18 ust. 1 a i b stanowią, że: „1a. Nie wymaga uzyskania zezwolenia tymczasowe wykonywanie przewozów osób w przypadku klęsk żywiołowych lub wystąpienia zakłóceń w przewozach wykonywanych przez podmioty innych gałęzi niż transport drogowy. 1b. W przypadku zakłóceń, o których mowa w ust. 1a, przewoźnik drogowy i podmiot, w zastępstwie którego przewozy są wykonywane, obowiązani są zawrzeć pisemne porozumienie określające warunki i termin wykonywania tych przewozów oraz zgłosić ten fakt właściwemu organowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.”. Taki rodzaj komunikacji nie wymaga zezwolenia, stosowania taryfy autobusowej i zatrzymywania się na wyznaczonych dla transportu autobusowego przystankach. Powyższe kwestie miałem na myśli wyrażając wątpliwości w kwestii organizacji tego typu transportu i stosowania go jako stałego, kilkuletniego rozwiązania w umowie na przewozy o charakterze użyteczności publicznej. Nie znam szczegółów zawartych przez inne województwa umów, ani postępowań o udzielenie zamówień, dlatego też nie mam podstaw do zawiadamiania żadnych organów kontrolnych o praktykach stosowanych przez inne samorządy. Dodam, że obecnie toczą się prace legislacyjne w obszarze publicznego transportu zbiorowego i mam nadzieję, że zmiany tego aktu prawnego pozwolą na wypracowanie rozwiązań satysfakcjonujących nie tylko organizatorów, czy operatorów, ale przede wszystkim podróżnych.

Z poważaniem
z up. Marszałka Województwa (2)

Zbigniew Ostrowski
Wicemarszałek Województwa

Otrzymują:

1. Adresat;
2. A/a.

**2025 ROKIEM
LUDZI NAUKI**
Z KUJAW I POMORZA